אמר אמרש מת ואמר אמרה לא מת הרי זו לא תנשא · הואיל ובתחילה שניהם קודם שיתיחדו על פי רחמונה ואפי' שניהם זו לרתה לוסרתה וכגמ' מוקמינא לה להאי סתמא כר' מאיר דאמר לרתה נמי מכחשה לה: **גמ'** "נא מת מיגטריכא ליה · דאמר"ג דאי סתקא פסיקא לן דלא תנשא בעדות חברתה, איצטריך לאמטוטיין היכא דמכחשה לה נמי לא תנשא דמהו דתימא כיון דאתיא ומערערא גליא דעתא דלעטורי לגרה קאתיא ולענגה שלא תנשא ותמות נפשה עם פלשתים קעבדא הלכך אפי' היא תשקרי, קמשמע לן: **במתלוקת שנויה** · במחלוקת אחרונה אף דאשמועה דברי הכל היא אלא ר' יהודה ור"ש היא דאמרי לרה לא מכחשה: **לא מת נאו מכחשה סיא** · דרבנן הימנה לקמא: **ואשה אומרת לא מת** · אפי' לרתה בתמטע: **מתני' סיתה** · לרתה בת ישראל לכהן: **תאכל בתרומה** · בחזקת שבעלה קיים ואינה חוששת לעדות לרתה הואיל ואינה נאמנת להעיד אינה נאמנת לפוסלה: **ותמותה אסורה** · שאין כלה מעידה לאמותה **ותנ"ג** דאמרה בריש "מת בעלי" דפקע לה לד כלות והוי' נכרית אפילו הכי לא מהימנא כדאמר לעיל (דף קיז:) הא לאו בעלה מיית ולא אמנה מיית כו': **סיתה** · אמותה בת ישראל לכהן כו': **גמ' נערה דנופה** · תמיה מונעת לה מבעלה הא ודאי מסקרא כדי לקלקלה שתנשא (ה) (ואפי') שהיא נשאת לאמות נפשה עם פלשתים: **מודי ליה לר"ע** · דלא מחזקינן לה בשקרנית כולי האי ונהי דלהעידה לא מהימנא אבל לאומנא לעניין תרומה מיהא: **ניתן לי בן** · אשה שהלכה עם בעלה למדינת הים וכשיצאה מכאן לא היה לה בן ונעמדה בחזקת ייבום ובאה ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואח"כ מת בעלי דלא מפקא נפשה מחזקה קמייתא שעדיין היא לריכה לייבם לאמנה ומותרת להתייבם: **אינה נאמנת** · להנשא לשוק בלא חליצה דכי הימנה רבנן לאשה לבעלה הימנה, דדייקא ומנסבא, אבל לאפוקי נפשה מיבם לא הימנה דזימנין דסגיא ליה: **ותיישינן לדבריה** · דאפקה נפשה מחזקה ואם בא יבם לייבמה לא שבקינן לה ותולגת: **לדבריה** · מיעוטא משמע: מתני'

אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא: גמ' "טעמא דאמרה לא מת הא אישתיקא תנשא הא אין צרה מעידה לחברתה? לא מת" איצטריכא ליה סד"א הא מיית והא דקאמרה "לא מת" לקלקולה לצרה קאמרה, קמשמע לן: **ותמות** *נפשה עם פלשתים" היא דקמכוונא: **רבי אלעזר** וליפלוג רבי מאיר ברישא? אמר במחלוקת" שנויה-ורבי יהודה ורבי שמעון היא, ורבי יוחנן אמר אפילו תימא רבי מאיר בהא אפילו רבי מאיר מודה-דכל לא מת בעדות אשה לאו הכחשה היא, תנן "עד אומר מת ועד אומר לא מת, אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא" בשלמא לרבי אלעזר סתמא-כר' מאיר, אלא לרבי יוחנן קשיא? קשיא: **מתני'** *"האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובאה ואמרה "מת בעלי"-תנשא ותטול כתובתה אסורה, היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי רבי טרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך *מוציאין מידי עבירה עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה. *אמרה מת (לי) בעלי ואחר כך מת חמי" תנשא ותטול כתובתה ~~ואסורה אסורה~~ היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי רבי טרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציאה מידי עבירה עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה: **גמ'** וצריכא: דאי איתמר הך קמייתא בהא קא"ר טרפון משום דצערא דגופה אבל חמותה דצערא מילי דעלמא אימא מודי ליה לרבי עקיבא ואי איתמר בהא קאמר רבי עקיבא אבל בדבר אימא מודה ליה לרבי טרפון צריכא. א"ר יהודה אמר שמואל הלכה כרבי טרפון אמר אביי אף אנן נמי תנינא "ניתן לי בן במדינת הים: מת בני ואח"כ בעלי נאמנת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת וחישינן לדבריה וחולצת ולא מתייבמת לדבריה. הוא דחוששין הא לדברי צרה אין חוששין ש"מ: מתני'**

אמר אמרש מת ואמר אמרה לא מת הרי זו לא תנשא · דאמר"ג דאי סתקא פסיקא לן דלא תנשא בעדות חברתה, איצטריך לאמטוטיין היכא דמכחשה לה נמי לא תנשא דמהו דתימא כיון דאתיא ומערערא גליא דעתא דלעטורי לגרה קאתיא ולענגה שלא תנשא ותמות נפשה עם פלשתים קעבדא הלכך אפי' היא תשקרי, קמשמע לן: **במתלוקת שנויה** · במחלוקת אחרונה אף דאשמועה דברי הכל היא אלא ר' יהודה ור"ש היא דאמרי לרה לא מכחשה: **לא מת נאו מכחשה סיא** · דרבנן הימנה לקמא: **ואשה אומרת לא מת** · אפי' לרתה בתמטע: **מתני' סיתה** · לרתה בת ישראל לכהן: **תאכל בתרומה** · בחזקת שבעלה קיים ואינה חוששת לעדות לרתה הואיל ואינה נאמנת להעיד אינה נאמנת לפוסלה: **ותמותה אסורה** · שאין כלה מעידה לאמותה **ותנ"ג** דאמרה בריש "מת בעלי" דפקע לה לד כלות והוי' נכרית אפילו הכי לא מהימנא כדאמר לעיל (דף קיז:) הא לאו בעלה מיית ולא אמנה מיית כו': **סיתה** · אמותה בת ישראל לכהן כו': **גמ' נערה דנופה** · תמיה מונעת לה מבעלה הא ודאי מסקרא כדי לקלקלה שתנשא (ה) (ואפי') שהיא נשאת לאמות נפשה עם פלשתים: **מודי ליה לר"ע** · דלא מחזקינן לה בשקרנית כולי האי ונהי דלהעידה לא מהימנא אבל לאומנא לעניין תרומה מיהא: **ניתן לי בן** · אשה שהלכה עם בעלה למדינת הים וכשיצאה מכאן לא היה לה בן ונעמדה בחזקת ייבום ובאה ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואח"כ מת בעלי דלא מפקא נפשה מחזקה קמייתא שעדיין היא לריכה לייבם לאמנה ומותרת להתייבם: **אינה נאמנת** · להנשא לשוק בלא חליצה דכי הימנה רבנן לאשה לבעלה הימנה, דדייקא ומנסבא, אבל לאפוקי נפשה מיבם לא הימנה דזימנין דסגיא ליה: **ותיישינן לדבריה** · דאפקה נפשה מחזקה ואם בא יבם לייבמה לא שבקינן לה ותולגת: **לדבריה** · מיעוטא משמע: מתני'

אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא: **גמ'** "טעמא דאמרה לא מת הא אישתיקא תנשא הא אין צרה מעידה לחברתה? לא מת" איצטריכא ליה סד"א הא מיית והא דקאמרה "לא מת" לקלקולה לצרה קאמרה, קמשמע לן: **ותמות** *נפשה עם פלשתים" היא דקמכוונא: **רבי אלעזר** וליפלוג רבי מאיר ברישא? אמר **רבי אלעזר** במחלוקת" שנויה-ורבי יהודה ורבי שמעון היא, ורבי יוחנן אמר אפילו תימא רבי מאיר בהא אפילו רבי מאיר מודה-דכל לא מת בעדות אשה לאו הכחשה היא, תנן "עד אומר מת ועד אומר לא מת, אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא" בשלמא לרבי אלעזר סתמא-כר' מאיר, אלא לרבי יוחנן קשיא? קשיא: **מתני'** *"האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובאה ואמרה "מת בעלי"-תנשא ותטול כתובתה ~~ואסורה אסורה~~ היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי רבי טרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציאה מידי עבירה עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה: **גמ'** וצריכא: דאי איתמר הך קמייתא בהא קא"ר טרפון משום דצערא דגופה אבל חמותה דצערא מילי דעלמא אימא מודי ליה לרבי עקיבא ואי איתמר בהא קאמר רבי עקיבא אבל בדבר אימא מודה ליה לרבי טרפון צריכא. א"ר יהודה אמר שמואל הלכה כרבי טרפון אמר אביי אף אנן נמי תנינא "ניתן לי בן במדינת הים: מת בני ואח"כ בעלי נאמנת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת וחישינן לדבריה וחולצת ולא מתייבמת לדבריה. הוא דחוששין הא לדברי צרה אין חוששין ש"מ: מתני'**

אמר אמרש מת ואמר אמרה לא מת הרי זו לא תנשא · דאמר"ג דאי סתקא פסיקא לן דלא תנשא בעדות חברתה, איצטריך לאמטוטיין היכא דמכחשה לה נמי לא תנשא דמהו דתימא כיון דאתיא ומערערא גליא דעתא דלעטורי לגרה קאתיא ולענגה שלא תנשא ותמות נפשה עם פלשתים קעבדא הלכך אפי' היא תשקרי, קמשמע לן: **במתלוקת שנויה** · במחלוקת אחרונה אף דאשמועה דברי הכל היא אלא ר' יהודה ור"ש היא דאמרי לרה לא מכחשה: **לא מת נאו מכחשה סיא** · דרבנן הימנה לקמא: **ואשה אומרת לא מת** · אפי' לרתה בתמטע: **מתני' סיתה** · לרתה בת ישראל לכהן: **תאכל בתרומה** · בחזקת שבעלה קיים ואינה חוששת לעדות לרתה הואיל ואינה נאמנת להעיד אינה נאמנת לפוסלה: **ותמותה אסורה** · שאין כלה מעידה לאמותה **ותנ"ג** דאמרה בריש "מת בעלי" דפקע לה לד כלות והוי' נכרית אפילו הכי לא מהימנא כדאמר לעיל (דף קיז:) הא לאו בעלה מיית ולא אמנה מיית כו': **סיתה** · אמותה בת ישראל לכהן כו': **גמ' נערה דנופה** · תמיה מונעת לה מבעלה הא ודאי מסקרא כדי לקלקלה שתנשא (ה) (ואפי') שהיא נשאת לאמות נפשה עם פלשתים: **מודי ליה לר"ע** · דלא מחזקינן לה בשקרנית כולי האי ונהי דלהעידה לא מהימנא אבל לאומנא לעניין תרומה מיהא: **ניתן לי בן** · אשה שהלכה עם בעלה למדינת הים וכשיצאה מכאן לא היה לה בן ונעמדה בחזקת ייבום ובאה ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואח"כ מת בעלי דלא מפקא נפשה מחזקה קמייתא שעדיין היא לריכה לייבם לאמנה ומותרת להתייבם: **אינה נאמנת** · להנשא לשוק בלא חליצה דכי הימנה רבנן לאשה לבעלה הימנה, דדייקא ומנסבא, אבל לאפוקי נפשה מיבם לא הימנה דזימנין דסגיא ליה: **ותיישינן לדבריה** · דאפקה נפשה מחזקה ואם בא יבם לייבמה לא שבקינן לה ותולגת: **לדבריה** · מיעוטא משמע: מתני'

ומכחישות זו את מכחשת זו אמרה לא מת הרי זו לא תנשא: **גמ'** "טעמא דאמרה לא מת הא אישתיקא תנשא הא אין צרה מעידה לחברתה? לא מת" איצטריכא ליה סד"א הא מיית והא דקאמרה "לא מת" לקלקולה לצרה קאמרה, קמשמע לן: **ותמות** *נפשה עם פלשתים" היא דקמכוונא: **רבי אלעזר** וליפלוג רבי מאיר ברישא? אמר **רבי אלעזר** במחלוקת" שנויה-ורבי יהודה ורבי שמעון היא, ורבי יוחנן אמר אפילו תימא רבי מאיר בהא אפילו רבי מאיר מודה-דכל לא מת בעדות אשה לאו הכחשה היא, תנן "עד אומר מת ועד אומר לא מת, אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא" בשלמא לרבי אלעזר סתמא-כר' מאיר, אלא לרבי יוחנן קשיא? קשיא: **מתני'** *"האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובאה ואמרה "מת בעלי"-תנשא ותטול כתובתה ~~ואסורה אסורה~~ היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי רבי טרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציאה מידי עבירה עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה: **גמ'** וצריכא: דאי איתמר הך קמייתא בהא קא"ר טרפון משום דצערא דגופה אבל חמותה דצערא מילי דעלמא אימא מודי ליה לרבי עקיבא ואי איתמר בהא קאמר רבי עקיבא אבל בדבר אימא מודה ליה לרבי טרפון צריכא. א"ר יהודה אמר שמואל הלכה כרבי טרפון אמר אביי אף אנן נמי תנינא "ניתן לי בן במדינת הים: מת בני ואח"כ בעלי נאמנת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת וחישינן לדבריה וחולצת ולא מתייבמת לדבריה. הוא דחוששין הא לדברי צרה אין חוששין ש"מ: מתני'**

אמר אמרש מת ואמר אמרה לא מת הרי זו לא תנשא · דאמר"ג דאי סתקא פסיקא לן דלא תנשא בעדות חברתה, איצטריך לאמטוטיין היכא דמכחשה לה נמי לא תנשא דמהו דתימא כיון דאתיא ומערערא גליא דעתא דלעטורי לגרה קאתיא ולענגה שלא תנשא ותמות נפשה עם פלשתים קעבדא הלכך אפי' היא תשקרי, קמשמע לן: **במתלוקת שנויה** · במחלוקת אחרונה אף דאשמועה דברי הכל היא אלא ר' יהודה ור"ש היא דאמרי לרה לא מכחשה: **לא מת נאו מכחשה סיא** · דרבנן הימנה לקמא: **ואשה אומרת לא מת** · אפי' לרתה בתמטע: **מתני' סיתה** · לרתה בת ישראל לכהן: **תאכל בתרומה** · בחזקת שבעלה קיים ואינה חוששת לעדות לרתה הואיל ואינה נאמנת להעיד אינה נאמנת לפוסלה: **ותמותה אסורה** · שאין כלה מעידה לאמותה **ותנ"ג** דאמרה בריש "מת בעלי" דפקע לה לד כלות והוי' נכרית אפילו הכי לא מהימנא כדאמר לעיל (דף קיז:) הא לאו בעלה מיית ולא אמנה מיית כו': **סיתה** · אמותה בת ישראל לכהן כו': **גמ' נערה דנופה** · תמיה מונעת לה מבעלה הא ודאי מסקרא כדי לקלקלה שתנשא (ה) (ואפי') שהיא נשאת לאמות נפשה עם פלשתים: **מודי ליה לר"ע** · דלא מחזקינן לה בשקרנית כולי האי ונהי דלהעידה לא מהימנא אבל לאומנא לעניין תרומה מיהא: **ניתן לי בן** · אשה שהלכה עם בעלה למדינת הים וכשיצאה מכאן לא היה לה בן ונעמדה בחזקת ייבום ובאה ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואח"כ מת בעלי דלא מפקא נפשה מחזקה קמייתא שעדיין היא לריכה לייבם לאמנה ומותרת להתייבם: **אינה נאמנת** · להנשא לשוק בלא חליצה דכי הימנה רבנן לאשה לבעלה הימנה, דדייקא ומנסבא, אבל לאפוקי נפשה מיבם לא הימנה דזימנין דסגיא ליה: **ותיישינן לדבריה** · דאפקה נפשה מחזקה ואם בא יבם לייבמה לא שבקינן לה ותולגת: **לדבריה** · מיעוטא משמע: מתני'

ומכחישות זו את מכחשת זו אמרה לא מת הרי זו לא תנשא: **גמ'** "טעמא דאמרה לא מת הא אישתיקא תנשא הא אין צרה מעידה לחברתה? לא מת" איצטריכא ליה סד"א הא מיית והא דקאמרה "לא מת" לקלקולה לצרה קאמרה, קמשמע לן: **ותמות** *נפשה עם פלשתים" היא דקמכוונא: **רבי אלעזר** וליפלוג רבי מאיר ברישא? אמר **רבי אלעזר** במחלוקת" שנויה-ורבי יהודה ורבי שמעון היא, ורבי יוחנן אמר אפילו תימא רבי מאיר בהא אפילו רבי מאיר מודה-דכל לא מת בעדות אשה לאו הכחשה היא, תנן "עד אומר מת ועד אומר לא מת, אשה אומרת מת ואשה אומרת לא מת הרי זו לא תנשא" בשלמא לרבי אלעזר סתמא-כר' מאיר, אלא לרבי יוחנן קשיא? קשיא: **מתני'** *"האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובאה ואמרה "מת בעלי"-תנשא ותטול כתובתה ~~ואסורה אסורה~~ היתה בת ישראל לכהן תאכל בתרומה דברי רבי טרפון רבי עקיבא אומר אין זו דרך מוציאה מידי עבירה עד שתהא אסורה לינשא ואסורה מלאכול בתרומה: **גמ'** וצריכא: דאי איתמר הך קמייתא בהא קא"ר טרפון משום דצערא דגופה אבל חמותה דצערא מילי דעלמא אימא מודי ליה לרבי עקיבא ואי איתמר בהא קאמר רבי עקיבא אבל בדבר אימא מודה ליה לרבי טרפון צריכא. א"ר יהודה אמר שמואל הלכה כרבי טרפון אמר אביי אף אנן נמי תנינא "ניתן לי בן במדינת הים: מת בני ואח"כ בעלי נאמנת בעלי ואחר כך בני אינה נאמנת וחישינן לדבריה וחולצת ולא מתייבמת לדבריה. הוא דחוששין הא לדברי צרה אין חוששין ש"מ: מתני'**

אמר אמרש מת ואמר אמרה לא מת הרי זו לא תנשא · דאמר"ג דאי סתקא פסיקא לן דלא תנשא בעדות חברתה, איצטריך לאמטוטיין היכא דמכחשה לה נמי לא תנשא דמהו דתימא כיון דאתיא ומערערא גליא דעתא דלעטורי לגרה קאתיא ולענגה שלא תנשא ותמות נפשה עם פלשתים קעבדא הלכך אפי' היא תשקרי, קמשמע לן: **במתלוקת שנויה** · במחלוקת אחרונה אף דאשמועה דברי הכל היא אלא ר' יהודה ור"ש היא דאמרי לרה לא מכחשה: **לא מת נאו מכחשה סיא** · דרבנן הימנה לקמא: **ואשה אומרת לא מת** · אפי' לרתה בתמטע: **מתני' סיתה** · לרתה בת ישראל לכהן: **תאכל בתרומה** · בחזקת שבעלה קיים ואינה חוששת לעדות לרתה הואיל ואינה נאמנת להעיד אינה נאמנת לפוסלה: **ותמותה אסורה** · שאין כלה מעידה לאמותה **ותנ"ג** דאמרה בריש "מת בעלי" דפקע לה לד כלות והוי' נכרית אפילו הכי לא מהימנא כדאמר לעיל (דף קיז:) הא לאו בעלה מיית ולא אמנה מיית כו': **סיתה** · אמותה בת ישראל לכהן כו': **גמ' נערה דנופה** · תמיה מונעת לה מבעלה הא ודאי מסקרא כדי לקלקלה שתנשא (ה) (ואפי') שהיא נשאת לאמות נפשה עם פלשתים: **מודי ליה לר"ע** · דלא מחזקינן לה בשקרנית כולי האי ונהי דלהעידה לא מהימנא אבל לאומנא לעניין תרומה מיהא: **ניתן לי בן** · אשה שהלכה עם בעלה למדינת הים וכשיצאה מכאן לא היה לה בן ונעמדה בחזקת ייבום ובאה ואמרה ניתן לי בן במדינת הים ומת בני ואח"כ מת בעלי דלא מפקא נפשה מחזקה קמייתא שעדיין היא לריכה לייבם לאמנה ומותרת להתייבם: **אינה נאמנת** · להנשא לשוק בלא חליצה דכי הימנה רבנן לאשה לבעלה הימנה, דדייקא ומנסבא, אבל לאפוקי נפשה מיבם לא הימנה דזימנין דסגיא ליה: **ותיישינן לדבריה** · דאפקה נפשה מחזקה ואם בא יבם לייבמה לא שבקינן לה ותולגת: **לדבריה** · מיעוטא משמע: מתני'

"והויל" וזו וזו מודות שאין קיים · אבל המכחשת ואומרת קיים אותה לא תנשא דריש מיתוקמא כוותייהו:

טעמא דאמרה לא מת הא אישתיקא כו' · וא"ת מאי דייק דאמרה לא מת אלעזר לגרה לא מת · וי"ל דגרעין דלדברי ר' אלעזר דייק קאמרי גרעין לגרה בריה: כל לא מת וכו' אחת ואיתוקי לא ידע ר"יוחנן דאמרה אחרת ומוחיב לה מתני' וי"ל דאחרת דה"ש כל לא מת כגון נרינ-דאם שלרתה אומרת לא מת אז גרעין ומ"מ מוחיב ממתני' בהכחשה דמשמע אשה אומרת לא מת הכך אשה אפי' לרה במתמע: אבל אפי' אף אין נמי תניא · לדברים הוא דמוסשין · לכתורה קשה הא דע"ב לא מודה הא דע"ב לא פליגי אלא כיון דמהימנא בתרומה כדאמרי' בנמתני' גרעין אבל הכא לא מהימנא דאמרי' מוליין. וי"ל דדייק מוקמינ ליטא יתיבה ב) שהרי לא ורגר מגא מוסשין לדבריה. גרעין ולמה לי למיסר ומתני' הטעלת בסיפא מוסשין לדבריה הדדיות אלא למידק לדבריה אל מוסשין הא לדברי לרתה ג) אחאמר אין מוסשין גם היכא דמהימנא לגבי נפשה כמו בפלוגתא דר' ישמעאל ור' עקיבא ולכך מייתי בגמ' דסיפא ולא בגמ' דרישא:

א) מולי ל"ל כיון דמהימנא לגבי נפשה דמותרת להנשא נאמנת ג"כ על לרתה לאוסרה בתרומה. ב) ל"ל שהרי מגא ברישא וכ"ל ברישא דהכיון מתני' דלקמן ע"ב בלא הלכה היא ובעלה וכנה למד"ם.

תוספות ישנים

במחלוקת שנויה וכו' יהודה וכו' שמעון הוא. וא"ת הא קיימי בעמתא למלמייהו הוליא ווו [ווו אומרות] שאינו קיימאמת דלא מתא אומרת שאינו מת הוא הכחשה ולעיל אמר דאמרה אומרת מת מחכת אע"פ שאמת אומרת לא מת. וי"ל דגרעין דלדברי ר' מאיר קאמרי גרעין לגרה בריה: כל לא מת וכו' אחת ואיתוקי לא ידע ר"יוחנן דאמרה אחרת ומוחיב לה מתני' וי"ל דאחרת דה"ש כל לא מת כגון נרינ-דאם שלרתה אומרת לא מת ומ"מ מוחיב ממתני' בהכחשה דמשמע אשה אומרת לא מת הכך אשה אפי' לרה במתמע: אבל אפי' אף אין נמי תניא. לדברים הוא דמוסשין · לכתורה קשה הא דע"ב לא מודה הא דע"ב לא פליגי אלא כיון דמהימנא בתרומה כדאמרי' בנמתני' גרעין אבל הכא לא מהימנא דאמרי' מוליין. וי"ל דדייק מוקמינ ליטא יתיבה ב) שהרי לא ורגר מגא מוסשין לדבריה. גרעין ולמה לי למיסר ומתני' הטעלת בסיפא מוסשין לדבריה הדדיות אלא למידק לדבריה אל מוסשין הא לדברי לרתה ג) אחאמר אין מוסשין גם היכא דמהימנא לגבי נפשה כמו בפלוגתא דר' ישמעאל ור' עקיבא ולכך מייתי בגמ' דסיפא ולא בגמ' דרישא:

תוספות חד מקמאי נמ' ולפלוג נמי ר"מ ברישא אפי' חימא ר"מ כל לא מת בעדות אשה לאו הכחשה היא. פי' בעדות צרה קאמר וכן מצאתי מתנה בס' אבא מארי ז"ל בכחב ידו אבל בעדות דעלמא וראי לאו הכחשה הוה דהא נבי מוסה שנאמנת אשה לומר לא נסמאת ואפ"ה אשה אומרת נסמאת ואשה אומרת לא נסמאת בכת אחת היתה שוחה כראי' בפרק מי שקנאו. ולא אמרי' כל לא נסמאת בעדות סוטה לאו הכחשה הוא: חנן עד א' אר' מת ועד א' אר' לא פת אשה א' אומרת מת ואשה א' אר' לא מת ה"ו לא תנשא בשלמא לר"א הא מני ר"מ היא אלא לר' יוחנן קשיא. פי' מדרישא בצרה סיפא נמי בצרה. גם זה מצאתי מתנה בס' אבא מרי ז"ל בכחב ידו. ומיהו בנשים דעלמא ראחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת אליבא דרבי עקיבא לא תנשא

עין משפט
נר מצוה

לה א מיי' פי"ב מהל' גירושין הל' יט סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן יז סעיף מה: לו ב מיי' פ"ט מהלכות תרומות הלכה ד:

תוספות חד מקמאי נמ' ולפלוג נמי ר"מ ברישא אפי' חימא ר"מ כל לא מת בעדות אשה לאו הכחשה היא. פי' בעדות צרה קאמר וכן מצאתי מתנה בס' אבא מארי ז"ל בכחב ידו אבל בעדות דעלמא וראי לאו הכחשה הוה דהא נבי מוסה שנאמנת אשה לומר לא נסמאת ואפ"ה אשה אומרת נסמאת ואשה אומרת לא נסמאת בכת אחת היתה שוחה כראי' בפרק מי שקנאו. ולא אמרי' כל לא נסמאת בעדות סוטה לאו הכחשה הוא: חנן עד א' אר' מת ועד א' אר' לא פת אשה א' אומרת מת ואשה א' אר' לא מת ה"ו לא תנשא בשלמא לר"א הא מני ר"מ היא אלא לר' יוחנן קשיא. פי' מדרישא בצרה סיפא נמי בצרה. גם זה מצאתי מתנה בס' אבא מרי ז"ל בכחב ידו. ומיהו בנשים דעלמא ראחת אומרת מת ואחת אומרת לא מת אליבא דרבי עקיבא לא תנשא